Her Hafta Cumartesi Günleri Çıkar
Sayı: 80 6 Kasım 1965 50 Kuruş

ZIPZIP

7 den 77 ye kadar her gencin mecmuası

CERİ ve KÜÇÜK ŞEYTAN

Ceri'nin arkadaşı Piyer Erlan, borçlandığı Morel adlı kötü bir adamın eline düşmüştür. Çok değerli bir tabloyu çalarsa borçlarından kurtulacaktır...

1

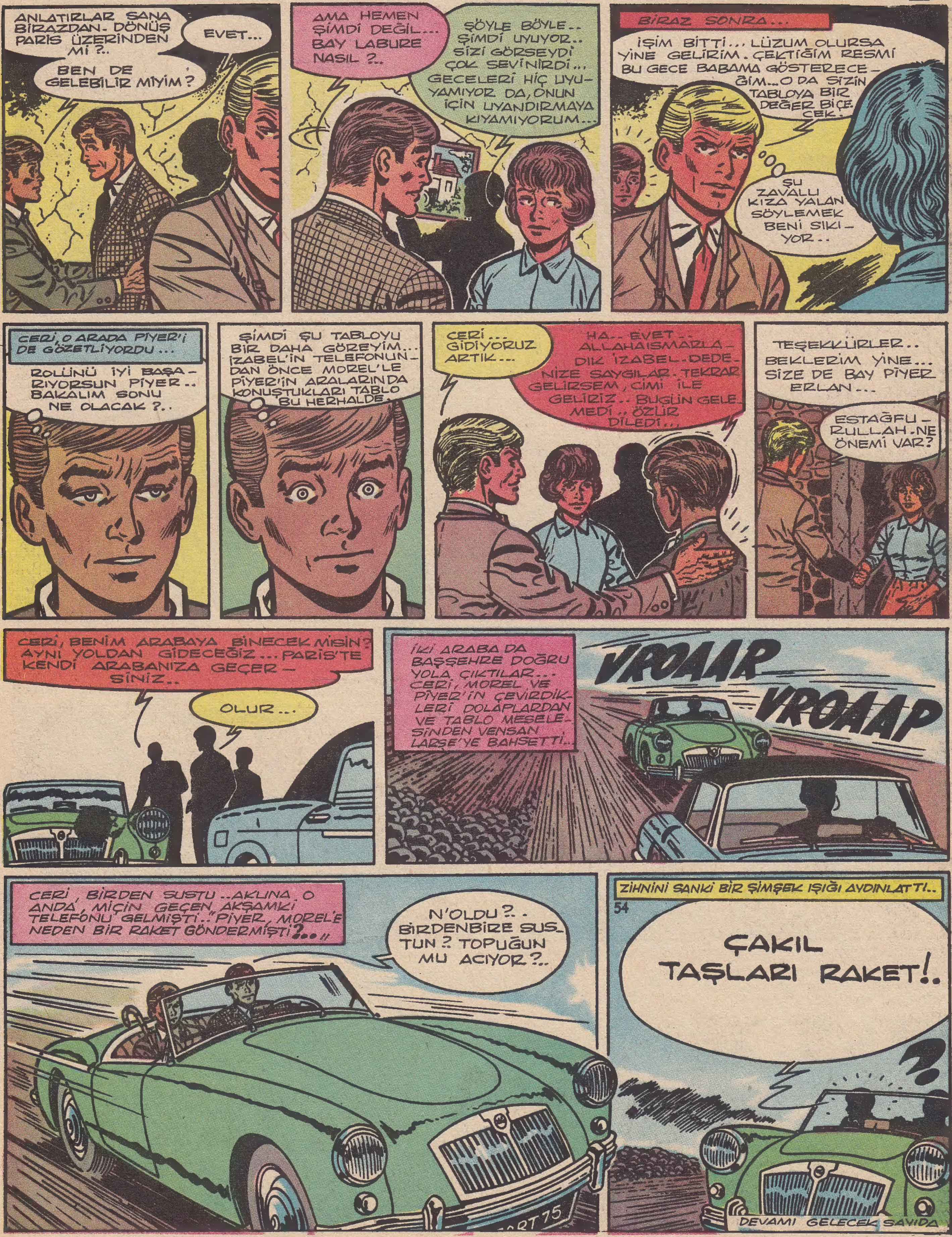
ANLATIRLAR SANA BİRAZDAN. DÖNÜŞ PARİS ÜZERİNDEN Mİ ?..
EVET...
BEN DE GELEBİLİR MİYİM ?
AMA HEMEN ŞİMDİ DEĞİL... BAY LABURE NASIL ?..
ŞÖYLE BÖYLE.. ŞİMDİ UYUYOR.. SİZİ GÖRSEYDİ ÇOK SEVİNİRDİ... GECELERİ HİÇ UYUYAMIYOR DA, ONUN İÇİN UYANDIRMAYA KIYAMIYORUM..
BİRAZ SONRA...
İŞİM BİTTİ... LÜZUM OLURSA YİNE GELİRİM. ÇEKTİĞİM RESMİ BU GECE BABAMA GÖSTERECEĞİM... O DA SİZİN TABLOYA BİR DEĞER BİÇECEK.
ŞU ZAVALLI KIZA YALAN SÖYLEMEK BENİ SIKIYOR..
CERİ, O ARADA PİYER'İ DE GÖZETLİYORDU...
ROLÜNÜ İYİ BAŞARIYORSUN PİYER.. BAKALIM SONU NE OLACAK ?..
ŞİMDİ ŞU TABLOYU BİR DAHA GÖREYİM... İZABEL'İN TELEFONUNDAN ÖNCE MOREL'LE PİYER'İN ARALARINDA KONUŞTUKLARI TABLO BU HERHALDE..
CERİ... GİDİYORUZ ARTIK...
HA.. EVET.. ALLAHAISMARLADIK İZABEL. DEDENİZE SAYGILAR. TEKRAR GELİRSEM, CİMİ İLE GELİRİZ.. BUGÜN GELEMEDİ.. ÖZÜR DİLEDİ...
TEŞEKKÜRLER.. BEKLERİM YİNE... SİZE DE BAY PİYER ERLAN...
ESTAĞFURULLAH. NE ÖNEMİ VAR?
CERİ, BENİM ARABAYA BİNECEK MİSİN? AYNI YOLDAN GİDECEĞİZ... PARİS'TE KENDİ ARABANIZA GEÇERSİNİZ..
OLUR...
İKİ ARABA DA BAŞŞEHRE DOĞRU YOLA ÇIKTILAR... CERİ, MOREL VE PİYER'İN ÇEVİRDİKLERİ DOLAPLARDAN VE TABLO MESELESİNDEN VENSAN LARSE'YE BAHSETTİ..
VROAAR
VROAAP
CERİ, BİRDEN SUSTU.. AKLINA O ANDA, MİÇİN GEÇEN AKŞAMKİ TELEFONU GELMİŞTİ.."PİYER, MOREL'E NEDEN BİR RAKET GÖNDERMİŞTİ?..."
N'OLDU?.. BİRDENBİRE SUSTUN? TOPUĞUN MU ACIYOR?..
ZİHNİNİ SANKİ BİR ŞİMŞEK IŞIĞI AYDINLATTI..
54
ÇAKIL TAŞLARI RAKET!.
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GECE SEFERİ

Taşıma İşleri Şirketi kurmuş olan Con'un amcası, kahramanımız Yarışçı Con'a önemli bir iş vermiştir.

1

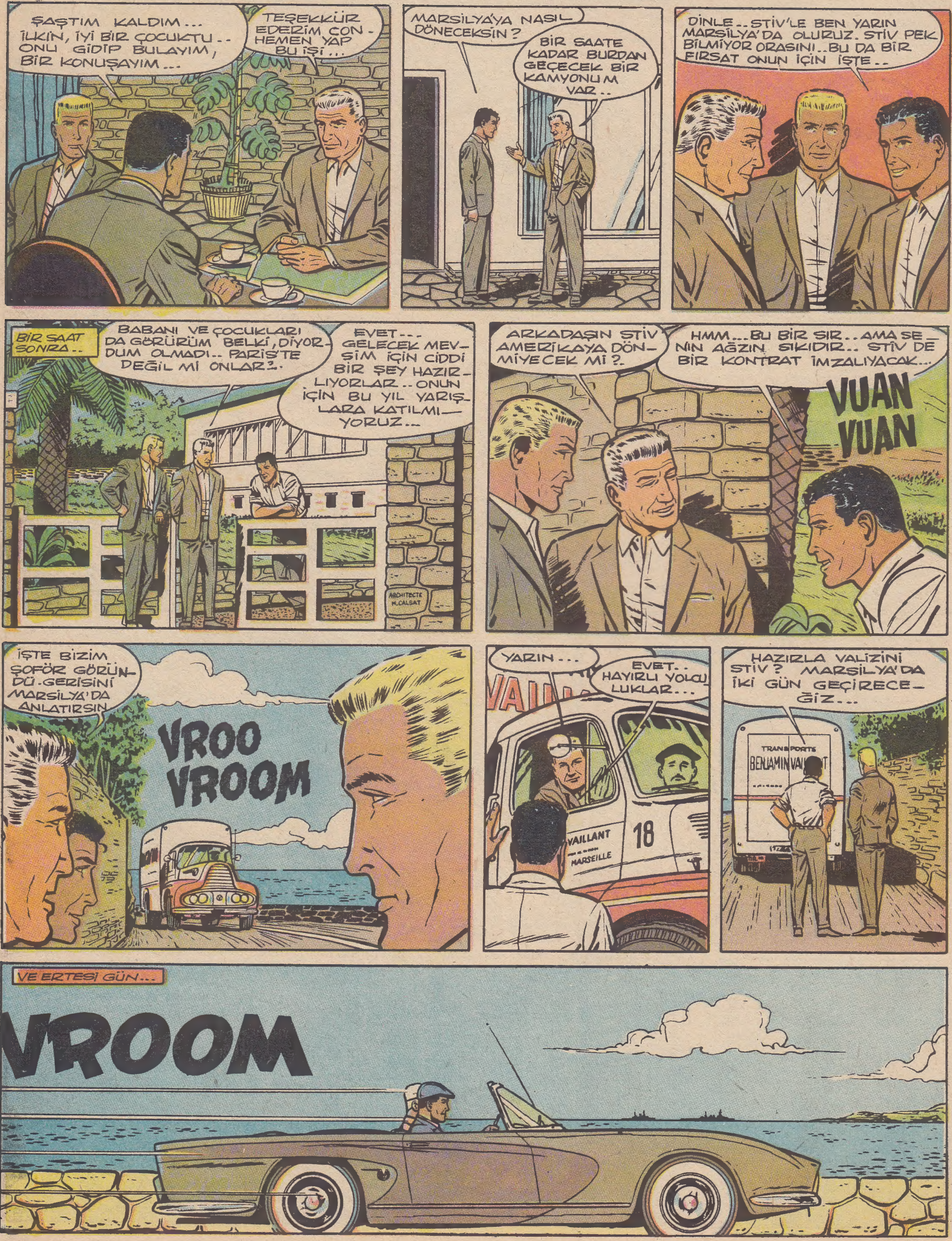

MARSİLYA... KOCA ŞEHİR...
UZAKTA MI SİZİN YER ?
YOK... İŞTE, ŞURDA!
BENJAMIN VAILLANT
DEMEK İKİNİZ BU GECE PARİS'E HAREKET EDECEKSİNİZ?. ALFORTVİL'E UĞRAYIN... İŞ VERECEKLER SİZE... BİR DAKKA CON, GELİYORUM ŞİMDİ...
VAILLANT
MARSEIL
ŞİMDİYE KADAR BÖYLE BİR TAŞIT KULLANDIN MI CON ?..
EVET.. AMA ZOR İŞTİR ... İNAN BANA...
KALINKOL, SEN HAFTAYA ÜÇ SEFER (+) YAPACAKSIN.
OLDU BU İŞ PATRON... YOL, BENİ YILDIRMAZ...
TRANSPORTS VAILLANT
(+) BİR SEFER : MARSİLYA-PARİS, GİDİŞ-DÖNÜŞ...
CON, ARTIK SERBESTİM. RİCA EDERİM YEMEKTEN ÖNCE GİT, ŞU ÇOCUĞU GÖR.
OLUR..
İLKİN'LERİN EVİ 300 METRE ÖTEDEYDİ. CON, YÜRÜYEREK ORAYA GİDİYORDU...
BİRAZ SONRA..
EVET.. GELEN BENİM..
İLKİN
MERHABA BAYAN İLKİN.
MERHABA CON... HOŞGELDİNİZ. BUYURUN.
İLKİN
NASILSINIZ BAKALIM? AFACAN NASIL ?..
AFACAN, MAFACAN DEMEYİN ARTIK BANA.. İLKİN DEYİN...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

"YA EFENDİ NE YAP YAP BENİ HAZRETİ MUHAMMED'E GÖTÜR"

Isfahan Valisi yeni dünyaya gelmiş olan oğlu Mabe için dana küçücük yaşından itibaren mürebbiyeler, özel öğretmenler tutmuş ve onun iyi bir Mecusî (ateşe tapar) olması için gerekli bütün çabaları harcamıştı.

Gerçekten de Mabe ülkesinin resmî dini olan ateşe taparlığı hakkıyla öğrenmişti. Lâkin çocuk büyüdükçe bu dinin hiç yeterli ve doyurucu olmadığını görüyor, vicdanında daima bir boşluk hissediyordu. Mabe delikanlılık çağına gelince bir gün bir Hristiyan papazıyla tanıştı. Onunla görüştükten sonra Hristiyanlığa merak sardı. Artık papazla sık sık buluşuyor ve gizliden gizliye Hristiyanlığın esaslarını öğreniyordu.

Mabe'nin Hristiyanlığa yöneldiği Isfahan'da çarçabuk duyulmuştu. Bu işten vazgeçmesi için babası artık onu her fırsatta sıkıştırıyordu. Fakat Mabe hak dinine yakın bulduğu Hristiyanlıktan hiç de vazgeçmeğe niyetli görünmüyordu. Nitekim bir gün palasını pırtısını topladığı gibi babasının Sarayından kaçtı. Çünkü son günlerde ateşe tapar vatandaşları ona eza ve cefa etmeğe başlamışlardı. Hattâ babası, bile onu birkaç defa fena halde dövmüştü.

Isfahan'dan çıktıktan sonra yollara düzülen Mabe kısa süre sonra izini kaybetti.

Mabe, Suriye'ye gelmiş ve orada kimse tanımasın diye adını değiştirmiş ve Selman ismini almıştı. Hristiyanlığı iyice öğrenmiş olduğu için onu Suriye'de bir kiliseye almışlardı. Selman bu kilisenin papazından da öğrenebileceği kadarını öğrendikten sonra daha bilgin bir din adamı aramağa koyulmuş ve döne dolaşa Medine ile Şam yolu üzerindeki Bursa manastırında meşhur rahip Buhayra ile tanışmıştı.

Buhayra Fars'lı yani İranlı Selman'a, Hristiyanlığın artık kurulduğu gibi bir din olmaktan çıktığını ve meselâ Hazreti İsa bir put bilmezken sonraki Hristiyanların ortaya haç önünde tapınmak gibi şeyler çıkardıklarını, ortada Hazreti İsa'nın ağzından naklen diye yazılmış bir sürü İncil Kitabı bulunduğunu söylemiş, gerek Hristiyanların İncilin'de, gerek Yahudilerin Kitabı Tevrat'ta son bir peygamberin, yani Tanrı Elçisinin daha geleceğinin yazılı olduğunu öğretmişti.

Bir süre sonra Buhayra ölünce Selman da manastırdan ayrılmış fakat çölde giderken bir kervan sahibi onu esir etmişti. O zamanlar karada olsun, denizlerde olsun yabancı berini yakaladıkları zaman, esir diye alır ve esir pazarlarında ötekine berikine satarlardı.

Kervan sahibi de Selman'ı Medine civarında bir Yahudiye satmıştı. Yahudi Selman'ı kıyasıya çalıştırıyordu. Zavallı adam birgün hurma ağacı üstünde ağacı temizlerken aşağıda Efendisinin arkadaşlarıyla Mekke'de yeni bir Peygamberin ortaya çıktığını ve insanların kitle kitle onun dinine katıldıklarını konuştuklarını, duydu. Bu haber Selman'ı heyecanlandırmıştı. Demek ihtiyar Rahip Buhayra'nın söylediği gerçekti ve son peygamber ortaya çıkmıştı. Heyecanı artan Selman tam o sırada hurma ağacından muvazenesini kaybederek yere düşüverdi.

Efendisi onun yüzüne su serpmeğe çalışırken Selman:

Çocuk Askerler

Uhud harbi için Hazreti Muhammed ordusuyla beraber Medine'den yola çıktığı zaman, bu orduya Medineli müslümanların çocukları da katılmışlardı. Lâkin Peygamberin bundan haberi yoktu. Ordu şehirden çıkıp çöl yoluna saparken, Hazreti Muhammed:

-"Çocuklar evlerine dönsünler."

Dedi.

Fakat eve dönmeleri emredilen çocuklar arasında, Rafi isminde bir çocuk vardı ki, ok atmakta oldukça mahirdi. Onun bu maharetini Peygambere söylerken, o bunu duymuş ve boyu yüksek görünsün diye, ayaklarının ucuna basarak Peygamberin gözüne ilişmeğe çalışmıştı.

Rafi'nin orduda kalmasına müsaade çıkınca bir başka Medineli olan İbni Sina'nın üvey oğlu Semre, arkadaşı Rafi'yi kıskanmıştı. Üvey babasına yalvardı, yakardı ve onu Peygamberin yanına yolladı.

Semre: "Ben Rafi'den daha kuvvetliyim. Onu, her zaman yere vurmağa hazırım" diyordu. Semre'nin bu sözlerini Peygamber'e naklettiler.

Ulu Peygamber:

-"Öyleyse güreşsinler bakalım"

Diye emretti:

Bu emir üzerine ordu durdu. Ve iki çocuk ordu halkının gözü önünde bir güreşe tutuştular. Sonunda Semre, Rafi'yi yenmek üzereydi..

İki küçük çocuğun müslümanlığın zaferi için bütün güçleriyle harbe katılmak hevesi içinde güreşmiş olmalarını sevinçle seyretmiş olan Hazreti Muhammed, güreşin sonuna kadar bekleyememiş:

-"Yeter ikisi de harbe katılsınlar..."

Demek zorunda kalmıştı.

Rafi ile Semre böylece tarihin en küçük müslüman askerleri olmak şerefini kazanmışlar ve adlarını tarihe yazdırdıkları gibi harbde de kahramanca dövüşerek Peygambere lâyık askerler olduklarını ispat etmişlerdir.

Yahudi ile kölesi Fars'lı Selman Hazreti Muhammed'in huzuruna çıktılar. Hazreti Muhammed, Selman'ın samimiyetine memnun olmuştu. Onu derhal yahudi'den parasını vererek satın aldı ve azat etti.

-"Ya Efendi ne yap yep beni o yeni ortaya çıkan Peygamber Hazreti Muhammed'e götür. Eminim o sana benim bedelimi verir beni satın alır."

Diye yalvarıyordu.

Yahudi zaten ağaçtan düştüğü için belki artık işe yaramaz diye düşündüğü kölesi Selman'ı sonunda Hazreti Muhammed'e götürüp satmağa razı oldu.

Yahudi ile kölesi Fars'lı Selman yola düştüler. O sıralarda Hazreti Muhammed, Allah'ın emriyle Mekke'den Medine şehrine göçüyordu. O'nu Medine yakınlarındaki Kabâ adlı yerde buldular.

İkisi beraber Hazreti Muhammed'in huzuruna çıktılar. Fars'lı Selman başından geçenleri bir bir anlattı ve kendisini daha tanımadan dinini yani müslümanlığı kabul ettiğini söyledi. Hazreti Muhammed kendisini tanımadan dinini kabul etmiş olan Selman'ın bu haline ve samimiyetine, memnun olmuştu. Onu derhal Yahudi'den parasını vererek satın aldı ve azat etti... Çünkü müslümanlıkta kölelik yoktu. Her müslüman özgür olmalıydı.

Peygamber Selman'ı pek sevmişti. Onu her fırsatta övüyordu. İslâm tarihine Selman-ı Farisî diye adı geçen genç İranlı da islâmlığın yayılması için gerçekten canla başla çalışıyordu. Bu sebeple Hazreti Muhammed bir gün söz arasında:

-"Selman, benim evimin halkındandır."

Dedi,

Hazreti Muhammed evinin halkı olarak sadece kızı Fatma'yı, damadı ve aynı zamanda yeğeni olan Hazreti Ali'yi ve torunları Hasan ile Hüseyin'i kabul ederdi.. Onun için Büyük Peygamberin Fars'lı Selman için söylemiş olduğu bu söz çok büyük bir iltifattı.

Aradan uzun yıllar geçti. Hazreti Muhammed öleli otuz beş yıl kadar bir zaman geçmişti.

İslâmlık artık yıldırım hızıyla bütün Arabistan'da ve civar ülkelerde yayılmağa başlamıştı. Mısır'da, Suriye'de, Irak'ta ve İran'da müslümanlık için halk adetâ birbirleriyle yarış ediyorlardı. İran da müslümanlar tarafından zaten işgal edilmişti.

Hazreti Muhammet'den sonra onun yerine Halife olan arkadaşları Farslı Selman-ı bir zamanlar babasının Valilik ettiği ülkelere yani Medayin'e (İran'a) vali tayin etmişlerdi.

Farslı Selman anavatanı İran'da uzun seneler valilik ettikten sonra yine Vali iken ölmüştür.

Hazreti Muhammed'in sevdiği Farslı Selman tam bir müslüman olarak yaşamış ve dürüstlükte herkese güzel bir misal teşkil etmiştir.

Asla yalan söylememiş, kimseyi aldatmamış, hele hiç haram yememiştir. O kadar ki Vali iken bile boş zamanlarında, zembil örer, valilik maaşını fakirlere dağıtır, kendisi zembilcilikten kazandığı para ile geçinirdi. Öldüğü zaman dünya malı olarak arkasında sadece henüz yarısı örülmüş bir zembili kalmıştır.

Gelecek Hafta:
22 Nisan gecesi

SİYAH TILSIM

"Buda'nın Esrarı" romanının unutulmaz kahramanı Tedi, Hindistan'da geçen bu yeni macerasında da sizleri, heyecandan heyecana sürükleyecek eğlenceli anlar yaşatacaktır.

1

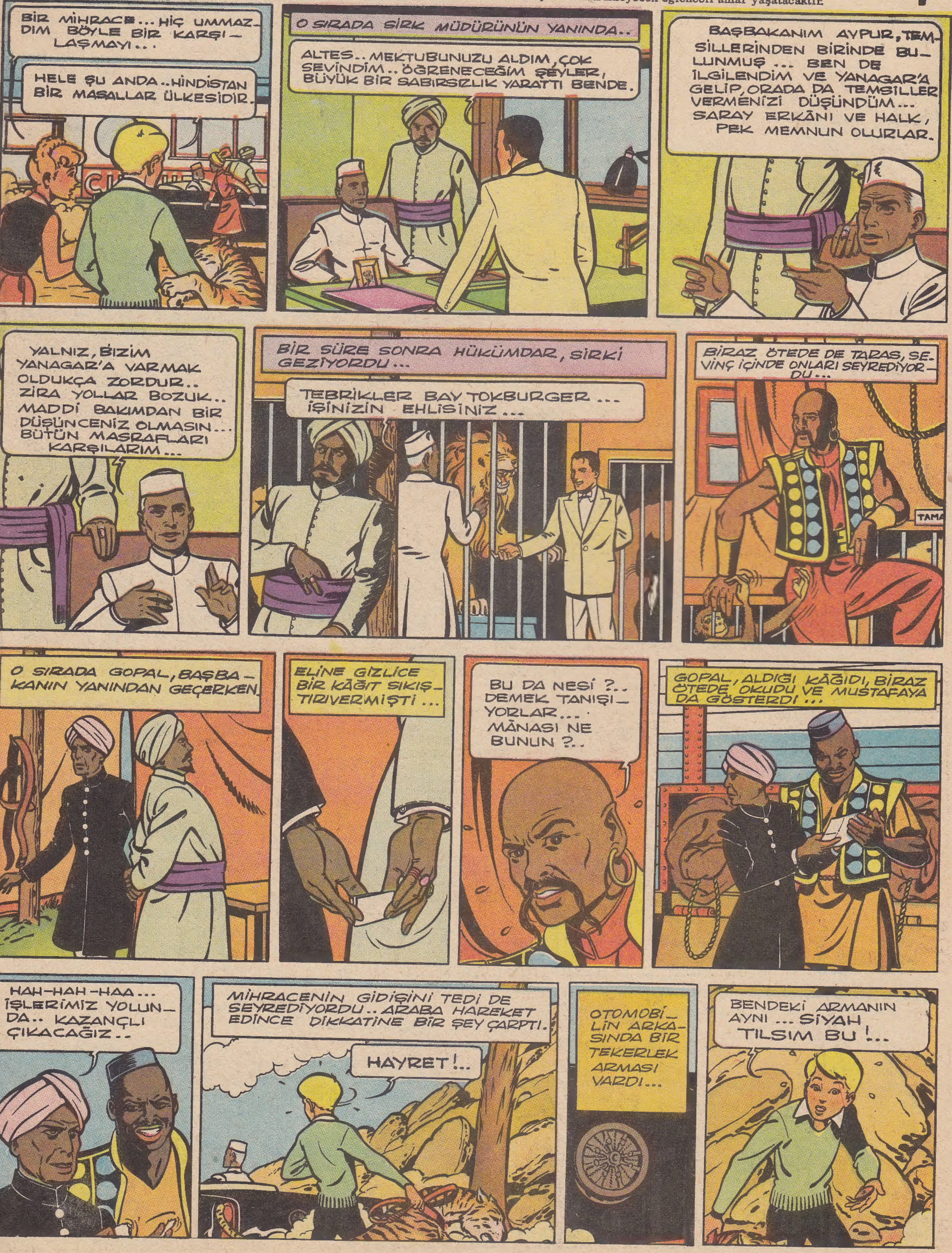

NE O TEDİ, YİNE DALMIŞ-ŞIN... DÜŞÜNCENİN SIRASI MI? HADİ GEL, ŞEHRİ DOLA-ŞALIM...
OLUR... YAVRU KAPLA-NI KAFESİNE KOYAYIM, ELBİSE DEĞİŞTİREYİM. MAJİ GELİYOR MU?
MAJİ'YE BİR ŞEYLER OLDU SON GÜNLERDE... ENDRA İLE ÇIKTI GEZMİYE O... ZENCİ DE DAİMA PEŞLE-RİNDE...
GEZMESİ BİR ŞEY DEĞİL AMA BEN, BAZI ŞEYLER SEZİ-YORUM... BAŞINA BİR FELÂKET GELMESİN...
TEDİ İLE TARAS, BİR PANAYIR GÖRÜNÜŞÜN-DEKİ SOKAKLARDA DOLAŞIYORLARDI.. CAMBAZLAR, YILAN OYNATICILARI ORTADA GÖSTERİLER YAPIYOR-LARDI. HALK ONLARI SEYREDİYORDU...
BU ARADA HÜNERLER GÖSTEREN BİR FAKİR, İKİSİNİN DE DİKKATİNİ ÇEKTİ...
SANKİ HERŞEY, BU YANAGAR'LA İLGİLİ TARAS.. ÖNCE, GOPAL'LA ENDRA ARASINDAKİ KONUŞMA, SONRA YANAGAR'LI SİRK İDARECİSİNİN EZİLİ-Şİ - VE ŞİMDİ DE MİH-RACE...
GÖZLERİNİN ÖNÜNDE BAŞLIYAN BİR SAHNEYLE KARŞILAŞINCA KONUŞMAYI KESTİLER...
BHADRA-KALİ, VA, VA!.. BHADRA-KALİ, VA, VA!..
DONG DONG DONG
TEDİ.. GÖRMÜYOR MUSUN? OLUR ŞEY DEĞİL.. GÖRDÜN MÜ?..
EVET... EVET...
SİHİRBAZIN HAVAYA FIRLAT-TIĞI İP, DİMDİK DURUYORDU...

DERİSİNİ MAVİYE BOYAMIŞ BİR FAKİR, İPE TIRMA-NIYORDURDU...
OOH!..
KAYBOLDU!
İP, KENDİLİĞİNDEN KIVRILIP DÜŞTÜ...
DİĞER FAKİR, TEDİ'YE DOĞRU YÜRÜDÜ VE ONU, NEZAKETLE KENARA İTTİ...
İPE TIRMANIP HAVADA KAYBOLAN GENÇ FAKİR, OYNAYIP ZIPLIYARAK, SEYİRCİLERİN ARASINA GELDİ...
İYANMARE -AMMAMARE TARALAMAY TARÜNGO (+)
(+) BAYLAR BAYANLAR... BAHŞIŞLERİNİZİ ESİRGEMEYİN...
HİNDLİ FAKİRLE YARDIMCISINA PARA ATAN TEDİ VE TARAS, HAYRETLER İÇİNDE ORADAN UZAKLAŞTILAR...
TARAS... BU NUMARA BENİ ÇOK HEYECANLANDIRDI... BU, BANA, GOPAL'IN AVRUPADA OYNADIĞI KÖTÜ OYUNU HATIRLATTI...
UNUT BUNLARI CANIM... GÖZBOYAMACILIĞI BU... NE KONUŞUYORDUK DEMİN?.. MİHRACEDEN BAHSEDİYORDUN... SANA SÖYLİYECEKLERİM VAR...
GOPAL'LA BAŞBAKAN TANIŞIYORLAR... AMA BUNU GİZLİYORLAR...
İMKÂN YOK... MÜTHİŞ ŞEY BU SÖYLEDİĞİN, TARAS.. EMİN MİSİN?..
TABİİ... KİMSE DE BENİ, İPNOTİZMAYLA UYUTMUŞ DEĞİL HANİ.. GOPAL DENİLEN O KORKUNÇ HERİFE, AYPUR'UN BİR PUSLA VERDİĞİNİ GÖRDÜM...
ÇOK GARİP... MİHRACEYLE KONUŞMALIYIM. EVET... LÂZIM BU...
OO... TARAS... ŞURAYA BAK.
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GELECEK HAFTA: KARINCA YİYENLER

GÖK AKROBATLARI

Ünlü Havacı Dan Kuper, yeni bir görev almıştır. Onu çekemiyenler, disiplin ve insanlık dışı oyunlarıyla Dan'ı korkutup kaçırmayı plânlamışlardır.

1

KOMUTANIM, BAŞIMIZA NE GELDİYSE BİZİM HATAMIZDAN GELDİ... BEN YİNE FİLONUZDA GÖREV ALMAK İSTERİM.. TABİİ SİZ İSTERSENİZ...
ELBETTE İSTERİM. ÇOK İYİ YETİŞMİŞ BİR PİLOTSUN...
LAVİGÖR SEN ?..
BEN AYRILMAK KARARINDAYIM... ÖYLESİ DAHA İYİ...
YAZIK... İYİ BİR PİLOTTU.
ONUNLA KONUŞURUM KOMUTANIM... BELKİ CAYAR...
HEPİNİZE TEŞEKKÜRLER EDERİM ÇOCUKLAR. LUİ, SEN DE ÜZÜLME... İYİLEŞECEKSİN!..
GÖZLERİM GÖRECEK... UMUTLUYUM...
LUİ... SEN BİR ŞEY SÖYLEMEDİN...
ŞİMDİLİK GÖZLERİM GÖRMÜYOR... UÇAĞIM İNFİLÂK ETTİĞİ ZAMAN GÖZLERİM GÖRMEZ OLDU... AMA...
UMUTSUZLUĞA KAPTIRMA KENDİNİ... DOKTOR İYİLEŞECEĞİNİ SÖYLEDİ...
TEŞEKKÜR EDERİM KOMUTANIM.
İYİLEŞECEKSİN LUİ...
DAN, HASTAHANEDEN AYRILIRKEN BİR OTOMOBİL GELİYORDU...
R.C.AF
İSTASYON ERABL
HAYIR FRANKİN... OLMAZ.. ÇOK ZOR SENİN İÇİN...
N'OLURSA OLSUN ALEN. YAPACAĞIM.. BU LÂZIM..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tiyatroda çıkan yangın

Tiyatro çok kalabalıktı. Salonu dolduran seyirciler arasında birçok çocuklar da vardı. Herkes meşhur sihirbaz Blekston'nun numaralarını görmeğe gelmişti. Temsil başladıktan sonra salonu bir heyecan havası kaplamıştı. Blekston o gün tam formundaydı. Neler yapmıyordu. Numaraları, oyunları seyircileri bazen güldürüyor, bazen hayran bırakıyor, bazen uzun uzun düşündürüyordu.

Her oyundan sonra, seyirciler Blekston'nu çılgınca alkışlıyorlardı. Genç adam tekrar tekrar sahneye çıkıp teşekkür ediyor sonra yeni oyuna hazırlanıyordu. Dekorlar hızla değiştiriliyor, kulislerde heyecanlı bir faaliyet göze çarpıyordu.

Sahnenin arkasında sigara içmek yasak olduğu halde, kimse dekorları taşıyan bir adamın ağzındaki sigarayı yere fırlattığını ve söndürmeğe lüzum görmeden işine devam ettiğini farketmemişti... Sigara, düştüğü yerde yanmağa devam ediyordu. Belki de bir ara yandaki kapılardan biri açılınca, sigaranın bulunduğu yere bir kâğıt uçmasaydı, kendi kendine sönecekti. Fakat o kâğıt parçası üzerine gelince alttan tütmeğe başladı.

Herkes biraz sonra başlıyacak olan oyunun heyecanı içinde olduğu için kimse yavaş yavaş yanmağa başlıyan kâğıdın etrafa yaydığı yanık kokusunu da farketmemişti. Koca binayı sinsi bir yangın tehdit ediyordu.

Belkston soyunma odasında yeni kıyafetine büründükten sonra sahneye çıktı. Sırtında şık siyah bir pelerin, başında silindir şapka, elinde zarif bir baston vardı. Söze başlayarak:

-"Sayın seyircilerim..." dedi.

Fakat o sırada burnuna bir yanık kokusu geldi. Bir şey yanıyordu. Evet, keskin bir yanık kokusu vardı. Blekston gözlerini salonda gezdirdi. Salon tıklım tıklımdı. O anda "yangın var" diye bağıracak olsa kimbilir ne panik olacaktı... Halk kapılara üşüşecekti. Dar kapılara baktı... Heyecan ve korkunun tesiri altında kim bilir kaç kişi bu kapıların önünde ezilecekti. Herkes hep birden bu kapılara atıldığı anda, en çok zarar görecek olan da, muhakkak o anda kendisine dikkatle bakan ve her hareketini alkışlayarak kahkahalarla gülen çocuklar olacaktı.

Blekston süratle düşünüyordu. Ama düşüncelerini belli etmeden konuşmağa devam ediyordu:

-"Evet, sayın seyirciler, şimdi sizlere hiç görmediğiniz ve akıllara durgunluk veren bir numara göstereceğim... Bu numarayı birkaç sene geçirdiğim Hindistan'da öğrendim. Biliyorsunuz, oralarda Hint fakirleri insanın hayalini aşan hünerler gösterirler. İşte bu hünerlerin bir kısmını da ben öğrendim..."

Bunları âdeta ezbere söylüyordu. Kaç zamandır tekrarladığı bu sözler kendiliğinden dudaklarından dökülüyordu. Devam etti:

-"Yalnız size bu numarayı göstermem için bir şey daha almam lâzım..." diyerek kulise daldı.

Sahnenin arkasında müthiş bir panik hüküm sürüyordu. Dikkatsiz bir elin attığı sigaranın yaktığı kâğıttan etrafa sıçrayan alev kumaş dekorları tutuşturmuştu... Blekston yangını söndürmeğe çalışanlara:

-"Ben yine sahneye çıkacağım, perdeyi indiriniz" dedi. "Ben halkı salondan sessizce dışarı çıkarırım... Salonu boşaltırım... Yalnız siz gürültü etmeyin" dedi.

Biraz sonra elinde kalın bir halatla yine sahneye çıktı. Kalın kadife perde Blekston'nun arkasından aşağı doğru iniyordu.. Halk henüz sahne arkasındaki telâşın farkında bile değildi. Blekston elindeki kalın ipi halka göstererek:

EN ÖNEMLİ ŞEY

Küçük Sevinç annesine yaklaştı:

"- Anneciğim, insan için en önemli şey sıhhattir değil mi?" diye sordu.

"- Tabii yavrucuğum."

"- İnsan en kıymetli bir eşyasını kaybetse bile, üzülmemeli değil mi?"

Mutfakta işle meşgul olduğu için oldukça dalgın olan annesi yine:

"- Tabii" diye cevap verdi.

"- Öyleyse sıhhatte olduğuna çok seviniyorum..."

Bu sefer annesi kuşkulanmıştı:

"- Ne demek istiyorsun?"

"- Babamın sana hediye ettiği vazoyu yanlışlıkla kırdım da...."

NASIL KALDIRMIŞ

Tonguç arkadaşlarına babasının ne kadar cesaretli olduğunu anlatıyordu. Bu gibi hallerde daima fazla hayale kapılır, bazen de olmayacak şeyler söylediği olurdu. Bu sefer de öyle oldu.

Tonguç:

"- Babam öyle bir kızmış ki, hırsızı yakaladığı gibi ta havaya kaldırmış" dedi.

Odada bulunan annesi, artık bu kadarının fazla olduğunu düşünerek:

"- Bir yanlışlık olmasın Tonguç? Baban koca adamı nasıl havaya kaldırabilir?"

Tonguç'un canı sıkıldı:

"- Kaldırmış işte... Babam seninle evlenmeden evvel şimdiki gibi ihtiyar değildi ki..."

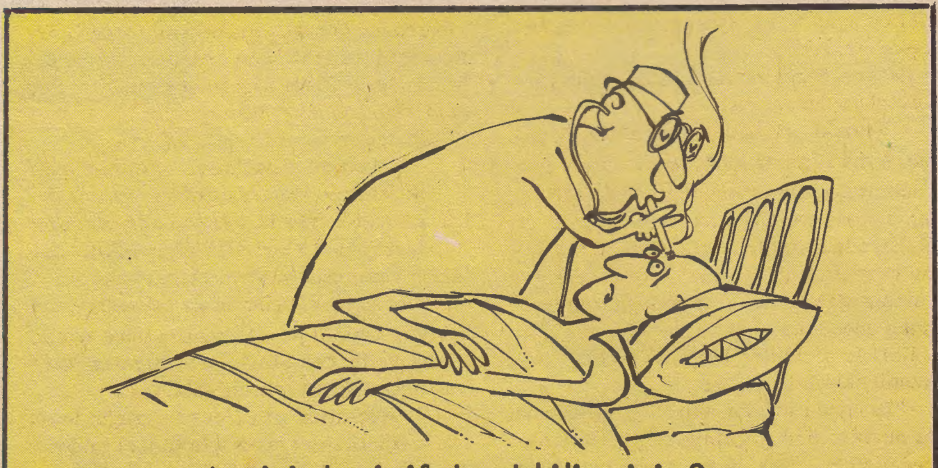

-Ateşinizden istifade edebilir miyim?...

Biraz sonra Blekston, elinde kalın bir halatla sahneye çıktı. Halk henüz sahne arkasındaki telâşın farkında bile değildi. Halbuki sahnenin arkasında müthiş bir panik vardı..

-"Şu kalın ipi görüyorsunuz değil mi?" şimdi aranızdan bir çocuk bu ipe tırmanacak... Evet ipi havaya fırlattığım zaman göreceksiniz, ip havada bir direk gibi dimdik duracak... Yalnız bunu sahnede yaparsam, "hile vardır" diyeceksiniz. Belki de ayna filân kullandığımı zannedeceksiniz..."

Herkes Blekston'nu dikkatle dinliyordu. Shirbaz devam etti:

-"Halbuki ben oyunlarımda hile yapmam. Ayna filan da kullanmam. Onun için bu numarayı, tiyatronun avlusunda, gün ışığının altında yapmağa karar verdim. Evet, açık havada ipin direk gibi dimdik durduğunu göreceksiniz... Onun için evvelâ arka sıralardan başlayarak avluya çıkmanızı rica edeceğim..."

Herkes birbirine baktı. Blekston soğukkanlılıkla israr etti:

-"Dışarıda avluda, gün ışığı altında da bazı numaraların yapıldığını gözlerinizle göreceksiniz... Siz, önde oturan bey, bana yardım eder misiniz?"

Bunu söylerken bir delikanlıya işaret etmişti.

-"Evet siz... Okulda hiç jimnastik yapmadınız mı?"

Halk sihirbazın ricasına uyarak salonu süratle terketmeğe başlamıştı. Herkes sihirbazın avluda yapacağı numarayı görmek için sabırsızlanıyordu. Bir iki dakika içinde koca salon boşalıvermişti. Kimse geçirilen tehlikeyi bilmiyordu...

Blekston yandaki delikanlıya:

-"Çabuk çıkalım, burası yanıyor" dedi.

Beraberce koşarak dışarı çıktılar. Onlar çıkarken arkada bulunanların bir türlü söndüremedikleri alevler perdenin uçlarını yalamağa başlamışlardı bile...

Blekston soğukkanlılığı sayesinde bin beş yüz kişinin paniğe kapılmasına mani, olmuş ve birçok kimselerin hayatını kurtarmıştı. Avluya çıktığı vakit:

-"Özür dilerim... İçerde yangın patlak verdi. Sizleri onun için dışarı çıkardım" dedi... O sırada hızla gelen itfaiye, arabalarının sesi duyulmuştu...

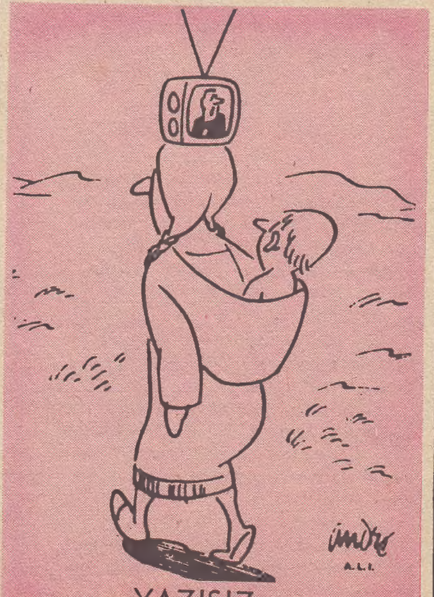

-YAZISIZ-

HIZLI HİNDİSTANDA

Patata Mihracesi tarafından Hindistan'a çağırılmış olan Hızlı, orada taksicilik şirketi kurmuştur. Ancak Cicibu-run, bir sürü gericiyi Hızlı aleyhine kışkırtmaktadır.

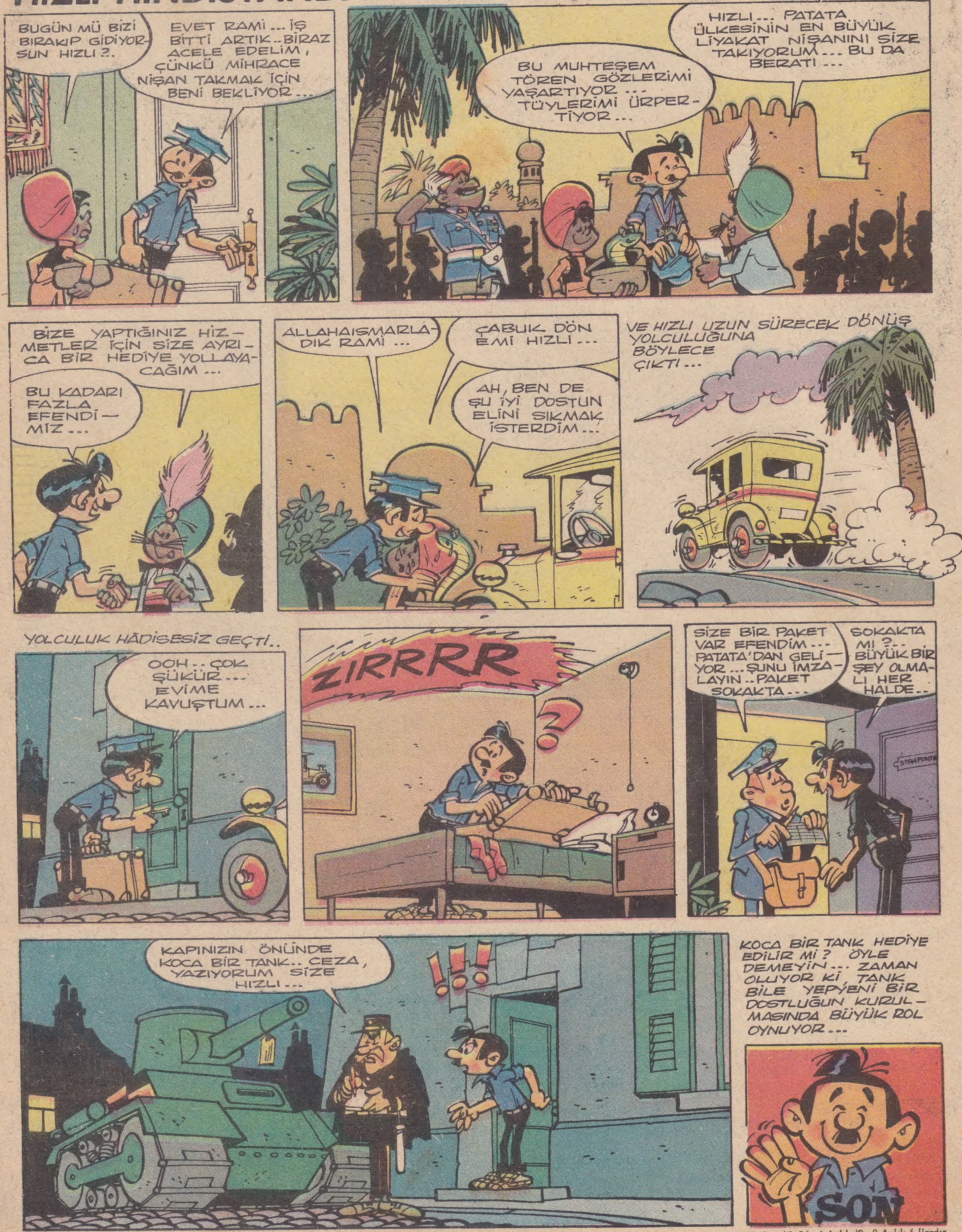

İDARE: Ankara cad. Cemal Nadir sok. No:7 İstanbul BASILDIĞI YER: Web Ofset İleri Matbaacılık A. Ş. SAHİBİ: Erol Simavi YAZI İş. Md. Arslan Baran ABONE: Senelik 24, 6 Aylık 12, 3 Aylık 6 liradır.